

پښتو ژبه

رشيد احمد

پښتو د نړۍ په ژبو کې يې يوه قديمه ژبه ده او لکه د خپلو ويونکو يې مودام په دېمنۍ کې يې گټه کړې ده. ځکه چې دا د بادشاهانو ژبه وه. خو هغوی منله نه. ځکه يې په کور دننه او ورچېنې په نورو ژبو کې يې خبرې کولې. سوات چې کله رياست وو نو سرکاري او غير سرکاري ژبه ئې پښتو وه. په سکولونو کې يې به يې پښتو ژبه ښودله او هر څه به پښتو کې لېکلې کېدل. ولې د بده مرغه په نورو سېمو کې يې حکومتونو پښتو ژبې ته په هېڅ شان ترقي ورکول نه غوښتل. انگرېز کمشنر سر. الف کيرو خو د هغه وخت د هند حکومت ته سفارش کړه وو چې دلته دفتري ژبه يا خو انگرېزي او يا اردو پکار ده. چې داسې پښتانه د يوبل په خط نه پوهېږي. او خپل تاريخ هير کړي. ځينو خو تردې کوششونه او کړل چې د پښتو ليکدود يعنې رسم الخط دې يا خو اردو شي او يا دې رومن شي. او هم ددغه خلقو دغه رويه د پښتو د ترقي سوب شوې ده. چې پوهانو او دانشور، لېکوالو، شاعرانو ورته پام شو نو هغوی ورسره هېڅ هم او نه منل او داسې يې د خپلې ژبې د ودې دپاره خپل تخليقونه په خپله مورنۍ ژبه کې يې وړاندې کړل. او پښتو ژوندۍ پاتې شوه.

پښتو د نړۍ په ژبو کې يې يوه قديمه ژبه ده او لکه د خپلو ويونکو يې مودام په دېمنۍ کې يې گټه کړې ده. ځکه چې دا د بادشاهانو ژبه وه. خو هغوی منله نه. ځکه يې په کور دننه او ورچېنې په نورو ژبو کې يې خبرې کولې. سوات چې کله رياست وو نو سرکاري او غير سرکاري ژبه ئې پښتو وه. په سکولونو کې يې به يې پښتو ژبه ښودله او هر څه به پښتو کې لېکلې کېدل. ولې د بده مرغه په نورو سېمو کې يې حکومتونو پښتو ژبې ته په هېڅ شان ترقي ورکول نه غوښتل. انگرېز کمشنر سر. الف کيرو خو د هغه وخت د هند حکومت ته سفارش کړه وو چې دلته دفتري ژبه يا خو انگرېزي او يا اردو پکار ده. چې داسې پښتانه د يوبل په خط نه پوهېږي. او خپل تاريخ هير کړي. ځينو خو تردې کوششونه او کړل چې د پښتو ليکدود يعنې رسم الخط دې يا خو اردو شي او يا دې رومن شي. او هم ددغه خلقو دغه رويه د پښتو د ترقي سوب شوې ده. چې پوهانو او دانشور، لېکوالو، شاعرانو ورته پام شو نو هغوی ورسره هېڅ هم او نه منل او داسې يې د خپلې ژبې د ودې دپاره خپل تخليقونه په خپله مورنۍ ژبه کې يې وړاندې کړل. او پښتو ژوندۍ پاتې شوه. هوبنياران وائي چې کوم قام خپله ژبه

پښتو ژبې تل وده کړې ده او دا ددې ژبې او ددې دويونکو کمال دے چې نه خو يې خپله ژبه پرې ايښې ده او نه يې ورسره بې وفائي کړې ده. کله چې په چين کې يې انقلاب راغلو نو هغوی په ورومبي فرصت کې يې خپلې ژبې ته توجه ورکړه لېک دود يې اسان کړو، دهغې لوستل يې لازمي کړل او ټول تعليم يې په خپله ژبه کې کړو. او نړۍ ته يې دا پيغام ورکړو چې که زمونږ سره اړيکي غواړئ نو زمونږ ژبه زده کړئ. او هم داسې ئې د خپلې ژبې پنگه فراخه کړه. د نورو ژبو د ټکو گډون يې منع کړو. او دهرڅه دپاره يې نوي نومونه او ټکي وضع کړل. مونږ خو داسې اونه کړل او د بده مرغه په ژبه کې يې موگډون زيات شو خو دا هم يو ښه خبره ده چې خپله ژبه مو ژوندۍ اوساتله.